

83/14

KARTA EWIDENCYJNA
ZABYTKU
NIERUCHOMEGO

A B C D E F G H I J K L Ł M N O P R S T U V W X Y Z

Nr

1295

1. Obiekt

KLASZTOR- SKRZYDŁO ZACHODNIE - ZESPÓŁ KLASZTORY
PAULINÓW

2. Czas powstania

1660-70 parter;
1733-1739 piętro

3. Miejscowość

C Z Ę S T O C H O W A

4. Adres

ul. Kordeckiego 2

nr działki geodezyjnej 1 obr. 152
nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna

województwo śląskie

powiat m. Częstochowa

gmina Częstochowa

6. Poprzednie nazwy miejscowości

7. Przynależność administracyjna przed a)1975 i
b)1999

województwo a) katowickie

b) częstochowskie

8. Właściciel i jego adres

Klasztor Paulinów na Jasnej Górze
ul. Kordeckiego 2 Częstochowa

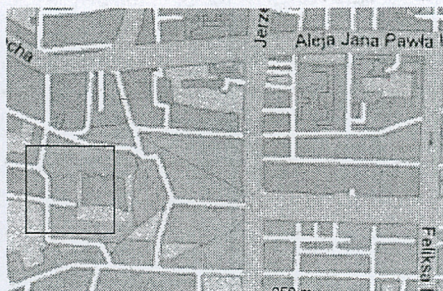
9. Użytkownik i jego adres

j. w.

10. Rejestr zabytków

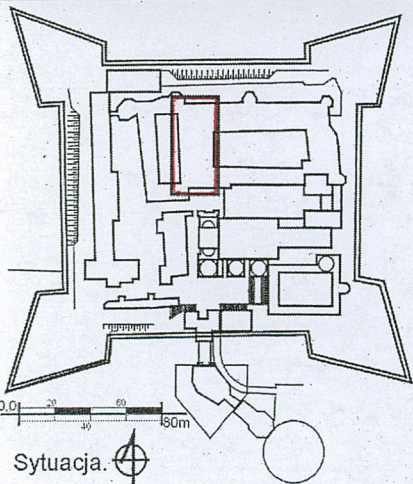
A-12 78 z 17.02.1978
Pomnik Historii z 8.08.1994

832 14.11.1944; 1998/72 z 20.12.1998

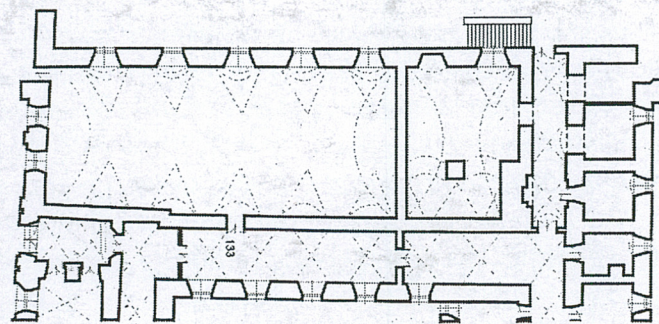

ORIENTACJA

250 m

Sytuacja.

Rzut parteru.

Skala 1:400

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu	13. Opis (sytuacja, materiał, konstrukcja i technika, sklepienia i stropy; konstrukcja więźby dachowej, rzut, bryła, pokrycie dachu, elewacje, wnętrza - elementy wyposażenia i wystroju, instalacje)
<p>Klasztor paulinów na Jasnej Górze ufundowany został przez księcia opolskiego Władysława II w 1382 roku. Wówczas to przybył do Częstochowy brat Grzegorz przeor klasztoru św. Wawrzyńca w Budzie i przejął na rzecz paulinów kościół pw. Najświętszej Marii Panny, położony „na górze” w Starej Częstochowie, wraz z częścią jego uposażenia oraz zapewne zabudowaniami przykościelnymi. Kościół stanowił ośrodek parafii powstałej prawdopodobnie w pierwszej ćw. XIV wieku. Prawo patronatu tego kościoła należało do Opolczyka. Tenże kościół przekazał na rzecz zakonu ówczesny pleban częstochowski Henryk Biel z Bleszna h. Ostoja, pochodzący z rodziny związanej z księciem. Przejęty przez paulinów obiekt nie miał już spełniać funkcji parafialnych, ponieważ ośrodek parafii częstochowskiej przeniesiony został do dotychczasowego kościoła filialnego – znanego później jako kościół św. Zygmunta, istniejącego w rozwijającym się dynamicznie mieście Częstochowa. Zabudowania konwentu, w którego rozplanowaniu znalazł o odbicie wpływ architektury paulinów węgierskich (min. Klasztoru św. Wawrzyńca pod Budą), zbudowano w większości w XV wieku. W nowopowstającym zespole mieszkalamodlitewnym oprócz budynków sakralnych były także zabudowania klasztorne. Gotycka część klasztoru była ściśle związana z kaplicą, do której w książkę Władysław przekazał Obraz Matki Bożej. Pierwsze zabudowania klasztoru istniały już w XV stuleciu, był to krużganek usytuowany od strony zachodniej kaplicy i ściśle z nią związany. Nad nim</p>	<p>Sytuacja zespół klasztorny usytuowany jest w zachodniej części miasta, na wyniosłym wzgórzu, pomiędzy ulicami: ks. Popiełuszki, ks. Kordeckiego. Budynek zlokalizowany w północno-zachodniej części zespołu, zamyka od zachodu czworobok założenia klasztornego, od południa łączy się z wewnętrznym skrzydłem rozdzielającym wirydarz.</p> <p>Materiał konstrukcja i technika zbudowany z kamienia wapiennego i cegły na zaprawie wapiennej, podpiwniczony, w części skrajnej pn., otynkowany tynkiem cementowo-wapiennym, fundamenty- kamień wapienny; ściany - kamień wapienny, oraz cegła</p> <p>sklepienia : refektarz nowy w piwnicy – kolebkowe z, podzielone arkadą oporową; refektarz wielki – kolebkowe z lunetami o nisko schodzących spływach, wspartych na odcinkach gzymsów, ozdobione niejednorodną dekoracją. Szwany lunet podkreśla jajownikowy fryz, a narożniki sznur pereł, sklepienie podzielone na 27 pól wypełnionych malowidłami; korytarz przy refektarzu od strony wirydarza – kolebkowo-krzyżowe, o łuku koszowym, ze szwami podkreślonymi nowszą dekoracją stiukową, o motywach palmetek i kampanul; kuchnia – kolebkowe z lunetami i kolebkowo-krzyżowe; biblioteka – zwierciadlane z dekoracją stiukową i malarską; korytarzyk przed biblioteką – krzyżowe; dormitorium – stropy lustrzane z fasetą.</p> <p>więźba dachowa drewniana, o układzie trzystolcowym, płatwiowym z jętkami rozpierającymi krokwie na trzech poziomach.</p> <p>Dach czterospadowy, z lukarnami o dwuspadowych daszkach</p> <p>Pokrycie dachu blacha miedziana</p> <p>otwory okienne w elewacji zach. na piętrze prostokątne, w głębokich rozglifionych wnękach, schodzących do posadzki, zamkniętych odcinkowo zamknięte łukiem segmentowym; na parterze prostokątne, pięć od zachodu i dwa od południa, głębokich wnękach zamkniętych odcinkowo, z owalnymi płycinami w podłęczach i prostokątnymi na węgach.</p> <p>okna na piętrze drewniane, skrzynkowe dwuskrzydłowe, czterokwaterowe.</p> <p>otwory drzwiowe wejście do korytarzyka – prostokątne, drzwi drewniane dwuskrzydłowe, płycinowe; do refektarza prostokątny otwór w głębokiej wnęce, zamkniętej odcinkowo, z portalem od strony korytarza, portal z piaskowca prostokątny w profilowanym uszkowatym obramieniu z łezkami. Na fryzie ujętym w tryglify i woluty tablica z czarnego marmuru z napisem, w zwieńczeniu trójkątny, wyłamany przyczółek z wolutowym kartuszem i kulami na postumentach po bokach. Drzwi drewniane, dwuskrzydłowe, płycinowe, płyciny z dekoracją rzeźbiarską; do kuchni prostokątne rozglifione, drzwi drewniane jednoskrzydłowe; do biblioteki prostokątny, drzwi drewniane, dwuskrzydłowe, skrzydła intarsjowane; do dormitorium jednoskrzydłowe</p> <p>posadzki w refektarzu, korytarzyku przed refektarzem marmurowa z płyt białych i czarnych-nowa; w bibliotece z piaskowca o dwubarwnym wątku w układzie szachownicowym; w dormitorium parkiet i w korytarzyku przy bibliotece parkiet.</p> <p>schody</p>

14. Kubatura 13360 m ³	15. Powierzchnia użytkowa 1800 m ² (bez piwnic)	16. Przeznaczenie pierwotne klasztorne	17. Użytkowanie obecne klasztorne
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja 1982 – adaptacja piwnic na refektarz dolny 1998-99 przeprowadzono kompleksową konserwację wnętrza i wyposażenia biblioteki: - zabiegom konserwatorskim poddano szafy i regały, intarsjowane obłogi ścian oraz stoły - przeprowadzono także konserwację księgozbioru i futerałów - renowacja malowideł na sklepieniu biblioteki <i>K. Zawadzka, M. Grzesik-Zawadzka, B. Zawadzki, Dokumentacja konserwatorska. Prace konserwatorskie w bibliotece jasnogórskiej, Częstochowa 1999</i> 1999-2001 przeprowadzono kompleksową konserwację wnętrza i wyposażenia refektarza - renowację tynków, zdemontowano drewnianą podłogę, wykonano izolację przeciwwilgociową termiczną, po czym na zamontowano elektryczne ogrzewanie podłogowe. Po wykonaniu wylewek betonowych położono marmurową posadzkę z kremowej morawicy i czarnego marmuru dębnickiego. Usunięto boazerię, ściany pomalowano w jasnym kolorze i zainstalowano odnowione kinkiety. <i>A. Rachtan, M. Majewski, B. Chmiel,</i> 2001 r. adaptacja piwnicy na refektarz dolny nie objęty klauzurą 2003-2004 – remont dachu, Projekt budowlany. Naprawa więźby dachowej i wymiana pokrycia dachu, wyk. S. Karczmarzyk <i>Wskazana wyżej dokumentacja przechowywana jest w Archiwum WKZ w Częstochowie</i>		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) <i>fundamenty:</i> stan zachowania dobry <i>ściany zewnętrzne:</i> elewacje zachodnia i południowa stan zachowania dobry, elewacja wschodnia liczne spękania, zabrudzona <i>ściany wewnętrzne</i> stan zachowania dobry <i>sklepienia</i> stan zachowania dobry <i>konstrukcje dachowe</i> stan zachowania dobry, wymieniona po pożarze <i>pokrycie dachu</i> stan zachowania dobry <i>stolarka okienna i drzwiowa</i> stan zachowania dobry <i>instalacje</i> stan zachowania dobry	
		20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

AJG 741-744, Akta Prowincji Polskiej

22. Bibliografia

E. Smulikowska, Z. Rożanow, Artystyczne dzieje Jasnej Góry, Jasnogórska Bogurodzica 1382-1982, Warszawa 1982.

D.K. Łuszczek, Jasnogórski refektarz, Częstochowa 1982.

J. Golonka, Budownictwo i sztuka Jasnej Góry [w:] Częstochowa. Dzieje miasta i klasztoru jasnogórskiego, t. 1, Częstochowa 2002

Z. Rożanow, Zabytki sztuki Jasnej Góry, Katowice 2009

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania)

Szttychy ; AGAD w Warszawie

Fotografie, Archiwum na Jasnej Górze; Instytut sztuki PAN w Warszawie

24. Uwagi różne

25. Opracował
arch. Tomasz Ulman, 2010

tekst
arch. Tomasz Ulman 2010

plany, rysunki
arch. Tomasz Ulman 2010

zdjęcia fotograficzne
arch. Tomasz Ulman 2010

miejsce przechowywania negatywów (nośnik elektroniczny)
Archiwum WKZ Delegatura w Częstochowie

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego.

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki
(1-12)

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
CZĘSTOCHOWA	KLASZTOR- SKRZYDŁO ZACHODNIE - ZESPÓŁ KLASZTORY PAULINÓW	C.D. PKT. 12 - HISTORIA

znajdowały się cele zakonników, do krużganków od północy przylegał budynek, w którym mieścił się refektarz. Zapewne w XVI stuleciu wzniesione zostało wschodnie skrzydło klasztoru, odnotowane w wizytacji kardynała Jerzego Radziwiłła w 1593 roku jako murowane. Następnie w latach 1630-33 zbudowano skrzydło północne, zapewne w tym samym czasie realizowane było zewnętrzne skrzydło (nazwane później „starym światem”) zamykające zabudowania klasztorne od zachodu. Pilna potrzeba wybudowania nowego, większego refektarza pojawiła się jeszcze przed „potopem” szwedzkim. Prace rozpoczęto w poł. XVII stulecia, ale zostały przerwane oblężeniem klasztoru. Jaki zakres wówczas zrealizowano dokładnie nie wiadomo. Na sztychu J. Gorczyzna z 2 poł. XVII w. widoczny jest płonący, parterowy, długi budynek w miejscu dzisiejszego skrzydła klasztornego. Kontynuacja robót nastąpiła w latach 60-tych, a w 1669 budowla była ukończona. Pośpiech był wskazany, ponieważ w 1670 roku właśnie w nowym refektarzu miała się odbyć uczta weselna króla Michała Korybuta Wiśniowieckiego z księżniczką habsburską Eleonorą, szczegółowo opisywana przez jasnogórskich kronikarzy. Właśnie przy tej okazji poznajemy wystrój wielkiej Sali przygotowany na tę uroczystość. Dużych rozmiarów salę - 26m x 10m, o wysokość ponad 5,50 m przekryto obniżonym sklepieniem kolebkowym z lunetami i oświetlono ciągiem okien w jednej (zachodniej) ścianie, umieszczonych w głębokich wnękach rozglifionych na zewnątrz, schodzących do posadzki i zamkniętych odcinkowo. Zamyśl budowlany paulinów realizowany był przy udziale muratorów pińczowskich i małopolskich oraz rzemieślników lokalnych. Wnętrze otrzymało dekorację typu lubelsko-kaliskiego, szwy w narożnikach i lunety sklepienia podkreśla ornament z pereł i jajownika. Z pierwotnej polichromii z roku 1670 zachował się jedynie centralny plafon z wieńcem weselnym – pamiątka ślubu Michała Korybuta Wiśniowieckiego, ponieważ w latach 1695-96 nowe przyozdobienie refektarza wykonał Karol Dankwart. Artysta zachował podziały architektoniczne lunetowego sklepienia, wprowadzając bogatą polichromię z motywami bujnej wici roślinnej oraz zespołem 17 emblematów i 9 alegorii w oddzielnych polach rozmieszczonych na głównej powierzchni sklepienia i w lunetach. Przedstawienia obejmują kolejno cykl Eucharystyczny, niewiasty symbolizujące cnoty oraz emblematy ilustrujące dobre rady. W dwóch płycinach krzyżowych wyobrażone zostały postacie św. Pawła Pustelnika i św. Tekli. Były one kilkakrotnie przemalowywane, m.in. w 1737 roku przez malarza Giuseppe Viscontiego, ok. 1760-1780 przez Antoniego Dobrzeńiewskiego (br. Marcelego). Ok. 1930 roku warszawski malarz Julian Poprzedzki domalował sceny z życia św. Pawła Eremita na ścianach tarczowych. Po 1937 r. dokonano restauracji z usunięciem przemalowań i likwidacją kompozycji malarskich J. Poprzedzkiego. Dopełnieniem wyposażenia tego wnętrza jest sprawiony jeszcze w 1738 roku duży, późnobarokowy lawaterz, wykonany z czarnego marmuru dębnickiego z użyciem różowego marmuru paczółkowskiego. W 1922 roku w związku z nową aranżacją skarbca jasnogórskiego, rozmontowane stare szafy wyk. po 1651 r., a 24 płyciny z obrazami o. Alfons Jędrzejewski przeniósł do klasztoru, 18 z nich umieszczona została na ścianie korytarza przy refektarzu, 6 eksponowanych jest w Muzeum 600-lecia.

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
CZĘSTOCHOWA	KLASZTOR- SKRZYDŁO ZACHODNIE - ZESPÓŁ KLASZTORNY PAULINÓW	C.D. PKT. 12 - HISTORIA

Nadbudowa tej części klasztoru nastąpiła dopiero w latach 1733-1739, z myślą urządzenia w nowym wnętrzu biblioteki klasztornej i dormitorium. Zamysł wybudowania biblioteki powstał już w 1690 roku, wkrótce po wielkim pożarze kościoła jasnogórskiego. Wcześniej księgozbiór klasztoru przechowywano w jednym z pomieszczeń wieży, chociaż w zbiorach jasnogórskich znajdowały się liczne i niezwykle cenne stare druki, dokumenty, średniowieczne iluminowane rękopisy. Wysoką (na dwa piętra), obszerną salę biblioteki, w stanie surowym ukończono na przełomie 1737 i 1738 roku. Później zajmowano się już tylko jej wystrojem i wyposażeniem. Salę nakryto sklepieniem zwierciadlanym ozdobionym powściągliwą ornamentyką stiukową o motywach regencyjnych, otaczająca szereg różnego kształtu pól wypełnionych polichromią o programie ikonograficznym korespondującym z funkcją wnętrza. Centralnie usytuowany malowany plafon, ujęty konturem stiukowej fasety o finezyjnym kształcie, otoczony iluzjonistycznymi medalionami. Opisana dekoracja powstała w latach 1737-1739, jej twórcą był mediolański malarz Giuseppe Viscont. Umeblowanie biblioteki wykonał zakonny stolarz brat Grzegorz Woźniakowicz. Oprócz regałów bibliotecznych połączonych z intarsjowaną boazerią, powstały dwa duże stoły również intarsjowane. Księgozbiór jasnogórski liczący już wówczas ok. 6000 druków, nie licząc rękopisów i zbiorów archiwalnych, umieszczony został w drewnianych futerałach imitujących grzbiety ksiąg obitych skórą ze złotymi tłoczeniami. Ich twórcą był brat zakonny Mateusz Brylski. Całość prac introligatorskich wykonana została w 1758 roku i w latach następnych staraniem przeorów Albina Dworzańskiego i Ksawerego Rottera. Dormitorium składa się z dwóch sal, prostokątnej i kwadratowej nakrytych stropami lustrzanymi z fasetą. Doposażenie umeblowania nastąpiło już w XIX stuleciu, ok. 1817 r. wykonano w stolarni jasnogórskiej trzeci, również intarsjowany stół, a w 2 poł. XIX w. 3 fotele oraz zegar szafkowy, wykonany w Edynburgu. Wnętrza budynku były wielokrotnie odnawiane w XIX wieku. W latach 1900-1910 staraniem przeora Rajmana dokonano restauracji wnętrza i wykonano nowe instalacje. W 1899 roku przeprowadzono prace renowacyjne elewacji. W 1905 roku nastąpiła restauracja wszystkich elewacji wewnętrznych od strony wirydarza, pod kierunkiem arch. Stefana Szyllera.

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
CZĘSTOCHOWA	KLASZTOR-SKRZYDŁO ZACHODNIE - ZESPÓŁ KLASZTORY PAULINÓW	C.D. PKT. 13

Rzut na planie prostokąta, na obu kondygnacjach półtraktowe, z szerokim korytarzem - od strony wirydarza (wsch.). W przyziemiu wzdłuż korytarza refektarz i kuchnia. Wejście do refektarza i kuchni oddzielnymi drzwiami z korytarza. lub od zachodu z wirydarza przy „Starym Świecie”. Korytarz przedzielony wtórnie drewnianą ścianką z drzwiami; piętro dostępne z klatki schodowej, prowadzącej do Sali Rycerskiej, a następnie poprzez rozmównice do korytarzyka tunelowym wejściem po schodach. Dormitorium dostępne zarówno z korytarzyka od wschodu lub klatką schodową od zachodu poprzez basztę kwadratową zlokalizowaną w pd-wsch. narożniku, łączącą „Stary świat” ze skrzydłem południowym. Piwnice (nowy refektarz) dostępne z wirydarza przy Starym świecie od zachodu, oraz z baszty.

Bryła regularna, prostopadłościenna, jednopiętrowa, przykryta dachem dwuspadowym, wtopiona w zabudowania klasztorne, od południowego wschodu do ośmiobocznej, wieży. Silnie wysunięte z zachodnich naroży czworoboczne baszty.

Elewacje widoczne elewacja zachodnia z wirydarza Starego Świata, wschodnia, z głównego wirydarza, południowa z dziedzińca przed Kaplicą Matki Bożej otynkowane tynkiem gładkim, zwieńczone delikatnie profilowanym gzymsem, pozbawione cech stylowych.

Elewacja zachodnia dwukondygnacyjna 8 osiowa, osie wyznaczają otwory okienne, dwóch kondygnacji, prostokątne, w głębokich wnękach, zamknięte łukiem odcinkowym, w osiach od pn. parterowa współczesna dobudówka.

Elewacja wschodnia dwukondygnacyjna, 5 osiowa, okna prostokątne w profilowanych opaskach z gzymsami nadokiennymi

Elewacja południowa 3 osiowa

Wnętrze i wyposażenie refektarz wnętrze barokowe, prostokątne, wydłużone, nakryte sklepieniem kolebkowym z lunetami, płyciny na sklepieniu wypełnione malowidłami, których treści symboliczne dotyczą m.in. apoteozy Eucharystii jako uczty zbawionych, w nawiązaniu do funkcji refektarza oraz wątków dydaktyczno-moralizatorskich odnoszących się życia zakonnego, przedstawień upersyfikowanych cnót. Dekoracja malarska zakomponowana w 27 płycinach; trzech głównych, największych na osi wzdłużnej, dziewięciu alegorii na spływach sklepiennych i 17 emblematów w lunetach. Na sklepieniu pomiędzy płycinami, na ciemnym tle, malowane, jasne zwoje akantowe, girlandy i zwisy kwiatowo-owocowe z kartuszami i główkami aniołków. Od południa i północy na osiach skrajnych spływów sklepiennych, przy płycinach krzyżowych, postacie aniołów i puttów podtrzymujących girlandy, w lunetach po bokach medalionów na przemian rogi obfitości i palmety akantowe. Na osi głównej, pośrodku sklepienia, w dużej czworolistnej rozecie wieniec z białych i czerwonych róż, opasany złotym łańcuchem i podtrzymywany przez cztery putta. W środku wieńca łaciński napis majuskułny, odnoszący się do wspólnoty życia zakonnego oraz otrzymania wieńca chwały Bożej, wspomaganych przez cztery cnoty kardynalne (sprawiedliwość, roztropność, męstwo i umiarkowanie), upostaciowanych przez 4 anioły. W płycinach krzyżowych dwie kompozycje przedstawiające apoteozę patronów zakonu. Wzdłużnych płycinach na spływach sklepiennych cykl alegoryczny 9 cnót, wersyfikowanych przez postacie kobiece, siedzące na obłokach z ulatującymi górami aniołami.

ławaterz późnobarokowy z 1738 r.; kropielniczka późnobarokowa z XVIII w; obraz na ścianie pd. Matka Boska Bolesna z 1827 r.

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
CZĘSTOCHOWA	KLASZTOR- SKRZYDŁO ZACHODNIE - ZESPÓŁ KLASZTORNY PAULINÓW	C.D. PKT. 13 - OPIS

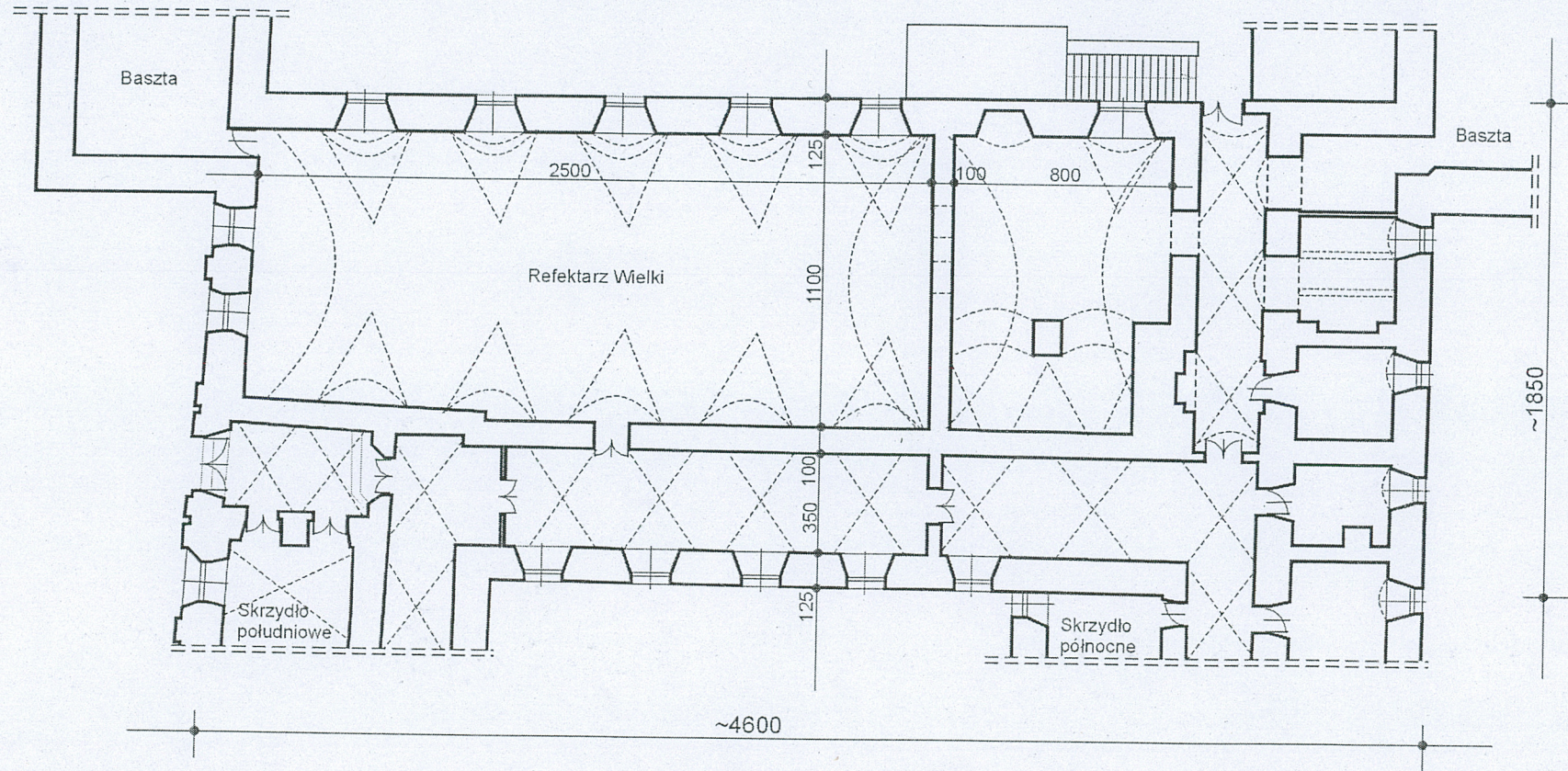
Kuchnia wewnątrz podzielone na dwie części parą półkolistych arkad filarów. Większa część lokalności posiada sklepienie kolebkowe z lunetami, mniejsza kolebkowo-krzyżowe.

Biblioteka nakryta sklepieniem zwierciadlanym z dekoracją stiukową i malarską. Pośrodku wydłużony plafon w profilowanym obramieniu o wielokrotnie łamanej wklęsło-wypukłej linii, ujęty wysoka faseta z dekoracją o motywach regencyjnych, m.in. o ornamentami taśmowo-cęgowymi, kratkami, kampanulami, splecionymi z elementami iluzjonistycznej architektury, z dziesięcioma medalionami o urozmaiconym kształcie, odpowiadającym sobie osiowo po przekątnej. Ściany do wysokości gzymsu wieńczącego zakryte intarsjowanymi regałami połączonymi z boazerią ujmującą węgary okien i otwór wejściowy. Regały o podziałach architektonicznych rozczłonkowano pilastrami kompozytowymi, ustawione na jednolitym cokole mieszczącym szafki. Na gzymsie wieńczącym kartusze w obramieniach akantowych z napisami określającymi poszczególne działy księgozbioru, pomiędzy którymi na osiach pilastrów wazony kwiatowe i płomieniste. Dwa stoły późnobarokowe z płytkami intarsjowanymi kilkoma gatunkami drewna ze scenami figuralnymi w ozdobnych kartuszach; w obramieniu SA widoczne symboliczne motywy zwierzęce i heraldyczne. Jeden z 1 poł. XIX w. (po 1817 r) intarsjowany drewnem barwionym. Na płycie trzy widoki architektoniczne w prostokątnych kwaterach: *Zamek w Olsztynie, Jasna Góra*; Fotele- 1. Barokowy, pochodzący z 1 ćw. XVIII w., dawny tron przeorski, rzeźbiony, o zaplecku ażurowym z herbem paulinów pod koroną; 2. O charakterze rokokowym, z 2 poł. XIX w, obity czerwonym safianem; 3-4 o charakterze rokokowym, z 2 poł. XIX w, kryte czerwonym pluszem.; Zegar szafkowy (bez mechanizmu), wyk. w Edynburgu, po poł. XIX wieku, sygnowany Will Dryfdall, z tarcza malowaną.

Dormitorium, ob. biblioteka nowa - dwie sale połączone ze sobą jedna prostokątna i kwadratowa nakryte stropami lustrzanymi z faseta, w sali kwadratowej późnobarokowy kominek ze stiukowym zwieńczeniem o dekoracji regencyjnej, ujętym w obramieniu wolutowym z postaciami siedzących puttów. Pośrodku wykonana płaskim reliefie scena *Próba ognia* Mucjusz Scevoli. Szafy biblioteczne z pocz. XX wieku.

Instalacje elektryczna, wod-can, co

1. Miejscowość CZĘSTOCHOWA	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KLASZTOR- SKRZYDŁO ZACHODNIE - ZESPÓŁ KLASZTORY PAULINÓW	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) RZUT
--	---	---

SKALA 1: 250

1. Miejscowość

CZĘSTOCHOWA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KLASZTOR-SKRZYDŁO
ZACHODNIE - ZESPÓŁ
KLASZTORY PAULINÓW

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

FOTOGRAFIE

Elewacja południowa

Elewacja zachodnia

Wkładkę założył: arch. Tomasz Ulman 2010

Miejsce przechowywania negatywów:

Fragment elewacji zachodniej(cz. pd.)

Fragment elewacji zachodniej (cz. pn.)

Fragment elewacji zachodniej

1. Miejscowość

CZĘSTOCHOWA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KLASZTOR- SKRZYDŁO
ZACHODNIE - ZESPÓŁ
KLASZTORYN PAULINÓW

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

FOTOGRAFIE

Elewacja wschodnia

Wejście do skrzydła zachodniego

Wejście do refektarza

Wkładkę założył: arch. Tomasz Ulman. 2010

Miejsce przechowywania negatywów:

1. Miejscowość

CZĘSTOCHOWA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KLASZTOR- SKRZYDŁO
ZACHODNIE - ZESPÓŁ
KLASZTORY PAULINÓW

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

FOTOGRAFIE

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
CZĘSTOCHOWA	ZESPÓŁ KLASZTORNY PAULINÓW - SKRZYDŁO ZACHODNIE-	FOTOGRAFIE

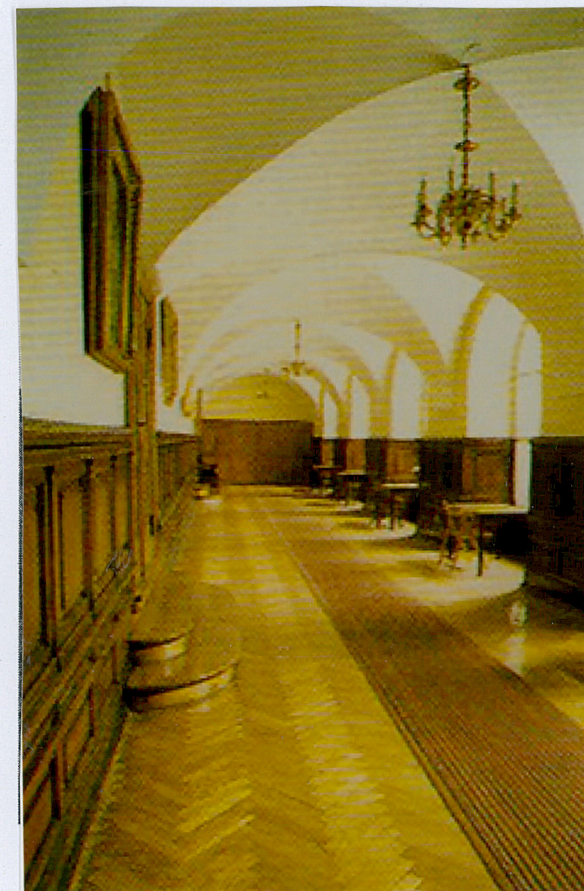
Futerały na książki

Wkładkę założył: : arch. Tomasz Ulman 2010

Miejsce przechowywania negatywów:

Wejście do biblioteki

Korytarz przylegający do Sali biblioteki

Sklepienie biblioteki - scena centralna

Sklepienie biblioteki – scena centralna. Widok ogólny

Owalny medalion ze sklepienia biblioteki

Wnętrze biblioteki widok ogólny

1. Miejscowość

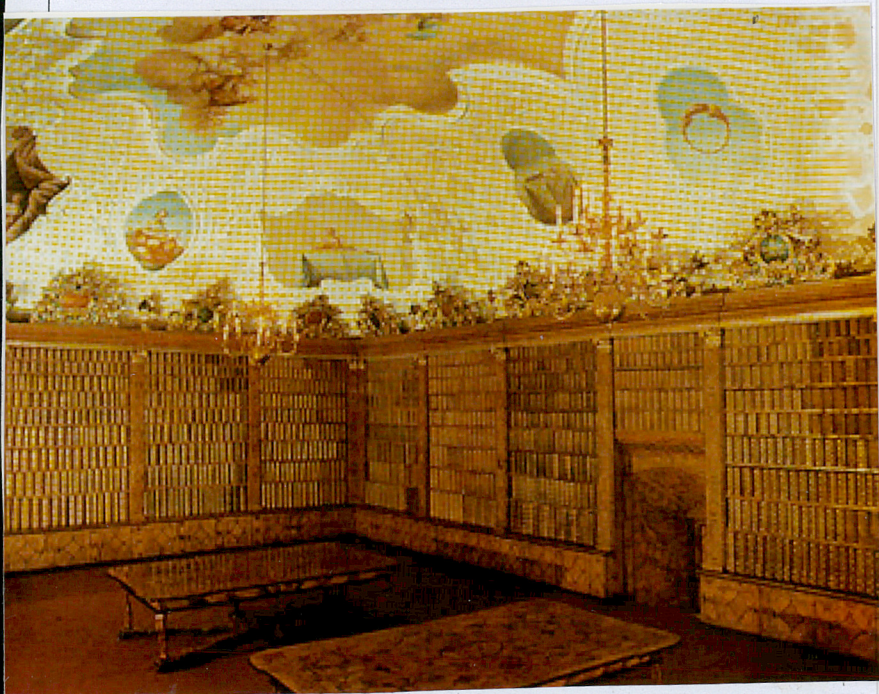
CZĘSTOCHOWA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

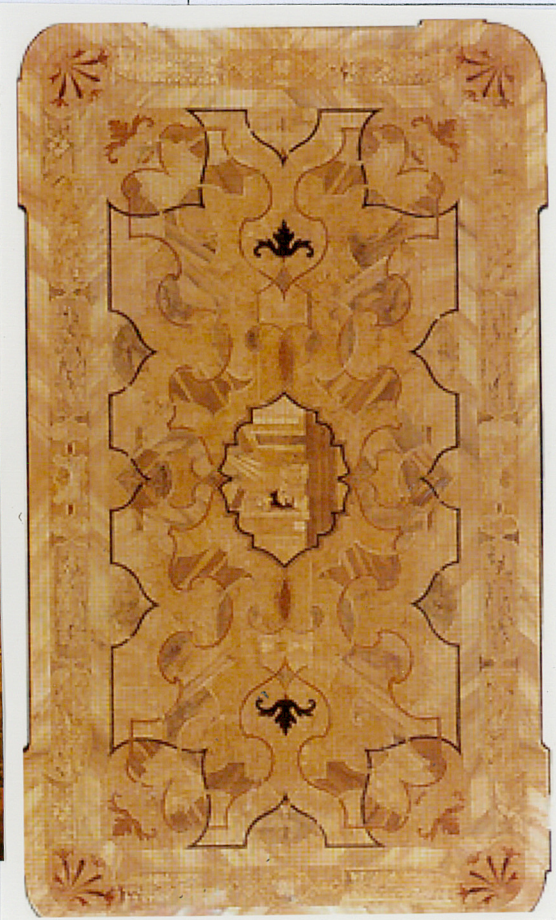
ZESPÓŁ KLASZTORNY PAULINÓW
- SKRZYDŁO ZACHODNIE-

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

FOTOGRAFIE

Wnętrze biblioteki

Intarsjowany blat stołu

41 Klasztor, Białostocka, Stół, ok. 1723
42 Klasztor, Białostocka, Fragment stołu, ok. 1729

Wkładkę założył: arch. Tomasz Ulman 2010

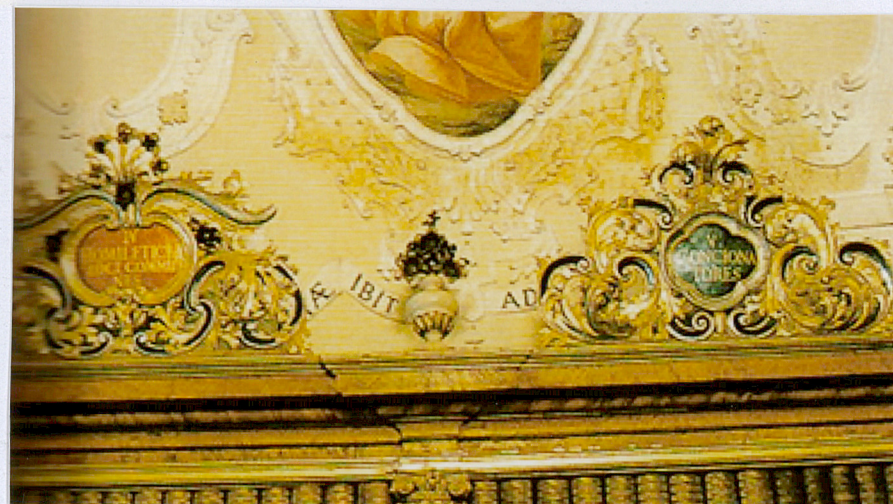
Miejsce przechowywania negatywów:

Wnętrze biblioteki

Widok na wnętrze biblioteki

1. Miejscowość

CZĘSTOCHOWA

2. Obiekt: (nazwa jak w karcie)

ZESPÓŁ KLASZTORNY PAULINÓW
- SKRZYDŁO ZACHODNIE-

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

FOTOGRAFIE

Refektarz widok ogólny

Refektarz widok z 1925 r.

Malowidło na sklepieniu „Miłosierdzie”

Krucyfiks w polu sklepienia

Lawaterz

1. Miejscowość

CZĘSTOCHOWA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KLASZTOR- SKRZYDŁO
ZACHODNIE - ZESPÓŁ
KLASZTORNY PAULINÓW

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

FOTOGRAFIE

Strefa wejścia do Sali na piętrze

Sklepienie zwierciadlane w sali kwadratowej na piętrze

Kominek w Sali na piętrze

Wkładkę założył: arch. Tomasz Ulman 2010

Miejsce przechowywania negatywów:

Regały i drzwi w Sali kwadratowej na piętrze

Widok na salę prostokątną na piętrze

Piętro. Tunelowe przejście do korytarza

